

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Meyer: Min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), anstillede en lille Sammenligning, idet han sagde, at naar han kom med 3 Trækvogne, hvorpaa der var varm Mælk og andre gode Sager, og samtidig Vagtparaden kom, var han sikker paa, at den fattige Befolkning vilde følge hans 3 Trækvogne. Det tror jeg ogsaa, den vil; ja, jeg er ganske sikker derpaa. Men hvis min ærede Partifælle vilde komme en halv Time før Vagtparaden kom, saa tror jeg, det vilde være nok saa heldigt, for saa kunde de, der elske Musik, faa Messingsuppe bagefter.

Parkov: Jeg blev af det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Pinstrup) gjort opmærksom paa, at han ikke alene havde tænkt paa Bestemmelsen om, at Underhornblæsere, der have gennemgaaet Korporalskolen, efter det foreliggende Forslag kunne blive Korporaler og derved faa Adgang til Befalingsmændenes Kreds, men at han i det hele taget er imod, at der ansættes Hornblæserelever. Jeg synes, at det væsentligst er et Spørgsmaal af økonomisk Betydning. Naar man har sat denne Bestemmelse om Hornblæserelever ind i Lovforslaget, er det af den Grund — det vil den højtærede Minister give mig Ret i —, at man skulde se at opnaa saa meget som muligt indenfor den angivne finansielle Grænse. Jeg deler ikke det ærede Medlems Betæneligheder i Henseende til, at det skulde være umuligt at give disse unge Mennesker en god og forsvarlig Opdragelse; jeg mener netop, at man har saa megen Erfaring paa dette Omraade, at man ved at holde sig den for Øje meget godt kan undgaa det, som tidligere har været uheldigt. Det er ingen Ulykke for et ungt Menneske, at han fra 15 Aars Alderen kommer ind under militær Disciplin; det kan tværtimod i mange Henseender være meget heldigt.

Jeg tror, at det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) vil være enig med mig i, at han ikke har megen Forstaaelse af den musikalske Betydning, det har for Befolkningen at bevare de militære Musikkorps. Det ærede Medlem har gentagne Gange erklæret, at han i og for sig ikke havde nogen videre Interesse for Musik, i alt Fald ikke for den militære Musik. Naar det ærede Medlem saa

siger, at i Aarhus har denne Musik efter hans Formening ikke haft nogen Betydning for den almindelige Befolkning, vil jeg henstille til det ærede Medlem, som aabenbart ikke selv har været Tilhører, at spørge det andet ærede Medlem fra Aarhus, om hvad hans Mening er i saa Henseende. Jeg er tilbøjelig til at tro, at han vil faa et Svar, der er diametralt modsat den Opfattelse, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds har. Jeg skal blot sige med Hensyn til Billedet med de 3 Trækvogne, at jeg ganske vist tror, at der er nogen Mulighed for, at de i nogen Grad vilde aflede Opmærksomheden fra Vagtparaden, men det, som i saa Henseende vilde virke stærkest, var den Omstændighed, at det var det ærede Medlem, som var Fører for disse 3 Trækvogne.

Rode: Jeg havde antaget, at det ærede Medlem fra Odense (Halsted) ikke vilde vende tilbage til den Slagmark, han kom saa overmaade daarligt fra. Men naar det ærede Medlem igen taler om Gravelotte Affæren, vil jeg sige, at jeg finder det overmaade besynderligt til Fordel for Militærmusikkens Bevarelse at ville paaberaabe sig et Tilfælde, hvor Militærmusikken paa den ene Side er bleven misbrugt paa en skammelig Maade, og paa den anden Side aldeles ikke har ført til noget som helst Resultat, thi det ærede Medlem vil ved at læse de nyeste Værker om Slaget ved Gravelotte finde, at den Musik, der blev spillet ved den Lejlighed, virkede med til at henlede Franskmandenes Opmærksomhed paa et Angreb og derigennem til at modtage det, og Angrebet blev slaaet tilbage. Det var først Dagen efter, at Tyskerne overhovedet vandt Sejren ved Gravelotte.

Naar det ærede Medlem saa for at komme over dette Slag gør nogle Bemærkninger om, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og jeg for nylig have haft en Strid med hinanden, vidner det dog om en højst besynderlig Opfattelse, at jeg, fordi der en Gang har været et Mellemværende imellem os, skulde være afskaaren fra at give ham Ret i en Sag, hvor han har soleklar Ret. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem plejer at gaa saaledes frem, om det er Skik at handle paa den Maade i den Stand, han tilhører.

Hvad endelig Forholdet mellem Parterne angaar, som det ærede Medlem jo flere Gange har dvælet ved — han talte i Gaar i Anledning af det ærede